

(29) D. thomas duo aculeorum genera docere quibus homines ad obsequandas leges impellerentur, externum bonum et internum alatum: externum est pœnal premium, internum est legis amor, et vehementer quædam illi parendi delectatio: externum sinit aliunde sumat, parum pungit, et accedit, non n. in lege Dñi, in qua tantummodo sunt propria voluntates ut qui die nodus illam meditentur; sed sub lege homines collocat, sub qua nullus probus invenitur: dicente scriptura iuxto non est lex posita, Deinde quialiqua spe premij dudus legi obtemperat mercenarius est, de quo scribiter mercenarius fugit, quia mercenarius est, qui vero pœna timore patet, non necesse patet, ut qui peccare non odat, quemadmodum false in carnine legitur aderunt peccare mali, sed amat. Dehinc timor non diuturnus est, ut dicit illus auctor offiti; Patet igitur quod extera incitatione nisi interna adiuncta fuerint, parum ad legis observacionem prodebet possunt.

Internum autem legis amor, hoc efficax sit, hominum tamen infirmitate et imbecillitate factum est, ut non diu cibis externum administrationem conservare possit. nam etiam si timor non sit in charitate perfecta (ut intelligendum esse admonebat D. Aug.) cum Apostolus subiungat perfecta charitas foras mittit timorem.. in inchoata autem charitate non solum est timor sed quodammodo eius est cultus, sine enim timore summa securitas vel petulatio vel negligentiam patet at vero si haec gemina incitationes interna (et extera simul iuncte fuerint, apprime' lex ipsa observabitur: itaq; si proposito hinc canones isti adoptentur exit sancta synodus noti sui compo. que salientia ratio mixi posse, ut Pastores gregem curvent.

Ad Primum itaq; genus quod est huius sandæ legis amor et obsequium nihil est quod aque conduceat quam si author legi quis fuerit conoscat. Nam si declarabitur Deum huius legis latorem ebc teste Davide ad eius observacionem ardenter inflamabuntur homines inquit ille. In primis eloquuntur vehementer, et secundus tunc dilexit illud. Terterea hoc nobis natura insitum est ut eo libertius promptiusque, obtemperemus, quo qui iubet est nobilior hoc arte nescimus apud Philosophos est, sed etiam apud nesciis consultis quidum

baxia legum discrimina constituant, ut haec Ilebisata, illa Senatus consul
ta nuncupentur: ijs nonunibz innuant, quod legis auctoritas vel minuitur
vel augetur, et in ecc. Legibz negrit inficiari, quod plus pondere generalium
canaliorz canones habent, quam provincialia de cetera

Præterea hoc sic schabevē patet ex THEAPEETAC. QUA sacra utuntur scriptura
Verbum, et imperium Regis uret, nam minor principum tantum iuba commo
ment. Sed regent maior, imperia signis adhuc hexat consulat. DOMINUS Paulus in epistola
ad habreas primo secundog^z capite in quo legem euangeli comparans hac argumenta
tione utitur. Quotiens Deus nobis per præstantiorem loquitur, diligenter audiens
est: nunc per filium, et sibi aequalē, et angelis præstantiorem locutus est, ex quo
illius dicta vehementius oportet auscultare. Est itaque diuina legis hoc proprium
tu mandati mandata tua custodiri nimis, sed donemus etiam ita esse, quod aque
custodiatur lex si humano iure sanctum sit, ac si diuino fribet: non est tu pos
ibile quod aque perfide seruitur, nam eo perfidius lex ipsa custoditur, cum magis
fini, ad quem instituta est, respondet. Sunt autem maxime diversi fines humanae
et Diuinae legis, cum humana sit finis externa politia, Diuina autem celestis et
beata sit. Diuina sit haec lex, et humana credatur, ad humanum finem dixi
tur neabe est: quare non perfide observabitur.

Sed esto, quod aque perfide, non tamen aque tuto custodiui poterit, ingens n. periculum
est sic sacra humanis misere, ut humana veluti Diuina renescatur, vel Diuina
ut humana contemnatur. Explicat hoc periculum ex Propheta domins Math; XV. cum in
quit, sine causa colant medocentes doctrinas, et mandata hominum, Non damnat
his verbis sexuator noster hominum mandata, ut lithoxani blasphemant, sed repro
bat cultum, timorem ve dei mandatis hominum iniici quodque hominum mandata
nobilitatis sedes occupent, que dei mandatis propriè conueniunt. Si igitur precepta
aliquid humanum veluti sit Diuinum generemus, præculum est, et ut inquit sap
tura, feulta Deum colimus, ac si quod Diuinum est, ut humanum sequamus, sum
ma Deum iniuria officimus. An hoc sit ingens periculum, nos testes apollo, et imple
nitam sententiam audiuimus. n. omnes ab aliquibus assertum hoc in loco fuisse, quod parva sunt
et subdatis. Non ambigo de fide, rectague et catholicis illocum
intelligentia in hac propositione sed de periculo tamquam loquor, in quod vocamus, et

quo iure nobis preceptum sit residendum esse, exploratum non fuerit
 Nam propositio haec, quod paria sint diuina, humanaq; mandata in
 aliorum ore, quorum fides non esset perspicua non toleraretur, Cum pro
 photis, Evangelio, Diuog; Paulo. 2. ad hebz, capite repugnet illud aut
 quod Luca. x. scribitur. Qui nos spernit, me spernit; qui nos audit, me
 audit; non concinat aequalitatem sed duntarcat quod non audiens
 ecclesiam, peccato sunt obnoxii; quodq; tota peccandi ratio est qd Deus
 ipse offenditur: quod et in propheta legimus, Tibi soli peccavi et ma
 lum coram te feci, cum Veram interficeret. De D. autem Thome senten
 tia omnibus eius studiosis notabilium est inter humana, Diuinaq;
 His siat aaron. Nam ubi ex professo hanc rem disputat ut in p. Secun
 da in quest, de mali, in. 2. secunda quest, 104. apertissimis verbis do
 at, precepta ob auctoritatem precipientis in equalia. et disparia esse nec
 sibi ipse contrarius est, cum in. 4. sententiis distinct, qd. asserue
 rit eandem habere efficaciam obligandi, quam preceptum diuinum
 Namq; non de obligatione, qua peccato quis obnoxius est, securus erat
 sed de efficacia ad diximendum matrimonium. Et que enim matrimo
 nium diximebat impedimentum ex aude ecclesie, sicut ex lege Di
 uina: Different autem haec duo qd Matrimonium non posse consiste
 re ad negationem spectat, qua non suscipit magis et minus, et
 ideo inter diximentia matrimonium, inter diximentia dico, non inter
 impedimenta, nullum potest esse discaimen. Peccatum autem ad genus pri
 nationis pertinet, quod magis et minus suscipit, hinc sicut unus
 magis et minus ager est, ita magis et minus peccat. Habet prete
 rea Diuina lex igniculus milles, que maxime ad excitanda homi
 num desideria valent, quae summa a Davide in Psal, 18. colli
 gitur cum inquit lex Domini immaculata, convertens animas. Habet,
 agnita misericordiam suavitatem, dicente Propheta, Desiderabili superau
 rum, et lapidem preciosum, dulciora super mel et faenum, Habet im
 mortales semper eternas promissiones, immortales promissiones huius vita, et
 eternae immortales retributiores: Etenim dicebat David Seruus tuus cuius
 habuit mandata tua, et in custodiendis illis retributio multa. Huius,
 impulsionis energie iesus est Moses legibus suis addens. hec dicit Dominus

hunc imitatus est D. Paulus qui frequentissime inuleat, Non ego, sed D^r dicit
fforo D. Ioan, Non mandatum novum (art) do vobis, sed quod audistis ini-
tio hys exempla pessope ecclesia imitata est: Sed (ut coetera omittantur) uia
omnium exit concilium sub Clemente Quinto Viena congregatum nam cum
plures ususam ecclesia frusta prohibuerunt, quemadmodum nunc deresidentia
contingit, sanxerunt Pres illam fuisse Diuina iure prohibitam: Uricum hoc
remedium ad eam tollendam existimantes quod maxime ecclesie profuit.
hoc idem sideresidentia sanciretur, eamdem ecclesie utilitatem afferet. Nec
ullum video in hacce iuris est ergo TEGO: cum ex ratione methodi compertissi-
mum sit concinne tradatione aliquam duob. locis posse deponi. Concinne itaq;
et commodissime in hoc loco haec res traduci posset. Hec de primo genere. quo

semper mihi ad secundum genus nosoli lumen addam, aut ada iam agam, me subscribam
Ac. P. Grauer. Licit omnes duodecim illi Articuli fuerint simul propositi tangi in 3. sessione omnium
eorum materia essent definienda, librum est tamen super 4. primos dicendum
esse aptab. concilij p^m et non super omnes, quod et factum est.

In Primi autem art. propositione non ea fixerat intentio Legatorum nec id quidem cogi-
taxant q^{uod} de residentia obligatione iuris ne esset diuini auct^r humani, ser-
mo habendus esset, multis tamen ex plurib^s statim occurrit sensus ille; et visum est
eis locum datum esse et opportunitatem rem illam tradandi et definiendi, alijs
vero econtra librum est non id queri nec sub intelligi sub verbis art^e, quadere non pa-
rum penituit Legatos ipsos illum arsum. sic proposuise, et quantum in ipsis fuit im-
pedire conati sunt ne a patribus barba fierent de art^e iuxta illum sensum, quod
adepti sunt amittis, ab alijs vero id habere non potuerunt. Dixerunt ergo impunis
super eo art^e et alijs tribus, Cardinalis Madruetus, Patriarche Hierosolimitanus, Aquile-
jen, et Venetus et Archep^r Naxiensis nulla habita mentione illius rei eset ne defini-
dum, quo iure pastores residere tenexerunt, iuxta quod agnoverant votum pontificis
legatorum hac iure est alios maxime Aquilejen, et Naxiensis aliud eset —
Sexto loco post hos quinq^s dixit Archiep^r Grannates suam geniam super 4. art^e
his verbis

Quatuor art^{os} super quos senias meas dicere rogamus primus ille, qui viam et rationem
tit quibus fieri potest ut Pastores in Ecclesijs suis resideant, maximi est momenti

237

temporibus continet ardiam et apprime necessariam, atque ideo primum merito
obtinuit locum in re hac et neq; reformationis ecclesie facienda, fundatur enim
est, caputq; primusq; lapis huius aedificij, nec absq; numine et Dei motione,
cedidetur, primum illum locum obtinuisse, sicutnamq; eccl. uero patres, ue
re ac utiliter residentes super suos greges habuerunt, non intot mala et
aduersitates et calamitatis venibet, inde ergo in quaesta est reformatio unde
tanta ecclesie accidit dissolutio. Reliqui uero tres articulos sic continent res,
utiles quidem et expedientes ac suo genere et gradu necessarias, ut tamen pre
latis residentibus sua ordinaria potestate et uixi ditione, aut si haec non su
fficerit addita delegata assumptio Pontificis prouideri possint, sed nos cupimus) dicti
nos, eo quod cediderim patrum omnium sanctorum unum hoc esse bo
tum, et desiderium, hoc idem cupere, desiderare omnes, petere et appeti
re, ac ideo (ingrati) cupimus omnes ea imprimis tractari et definiri ab hoc
sacro concilio, que ardua sunt magis et necessaria, et quibus eccl. maxime
egit, leuioribus infirmi dimisi, aut reservatis, egit uero eccl. cum sit uelut
in extremis et ppe interitum, et gravissime agrotet, remedij non quibus
autem, sed uixi et arduis, et qua hominum vixibus videantur redum diffi
cilia, sed et impossibilia facta, iisque ut instantiae adhibeantur ueluti agro
jam animam agenti: Nulla deinde est nobis certitudo, quanto tempore et quanto
hic manere possimus, quoniam multa possunt oculire obqua sacrum concilium
procedere negaret, sed et cesare aut recedere coguntur. consultumigit est,
si tempus defuturum negotiis timemus (quod quidem iuste et merito timen
dum est) rebus potius leuioribus et minus arduis desit quam gravioribus
et apprime necessariis, his ergo totis annis uixib; instantiae incubendum esset
ob id est q; aduersarij nra imo ecclesie toto conamine, omnique diligentia uigi
lantiae huic rei incumbunt, ut indies fidelium animas seducant, seductaque
iam insuis confirmant exoribus, resquidem dolenda est, ipsis sic vigilantibus
nos uelut negligere, dormire ac perteire, aquibus maxima expectanda egit
cura et diligentia. decuerat n. totis diebus et tanto tempore ppe. 3. huic
sessioni habenda constitutum est, magnam reformationis eccl. partem decer
nendam fore. habenda esset demum ratio, quod patres absint a suis ecclesiis
et aliis, cuius absentia damnum, non alio modo reparari pot, q; coi universa

unius salis eccl^a bono et comodo, alias n. vel breui^m, et temporis iactura magnis
bis stimulanda esset. Deuenio iam ad p^m. illum ac^{lum}, circa quem cogitanti mihi
hic primus sensus, et p^r ratio restituendi omnibus suis pastores, ocurrat, si hodie
finiatur ab hac Santa Synodo, quis iubeat sempercipiat pastores residentiam
Deus. sicut homo, christus ac eccl^a. seu pontifex, magni n. refert hoc scire, Pro acto
firmo et indubitate haberi, hoc autem non ab iter fieri potest, quam si Santa Syno-
dos definiet et decernat cuius (magis) iuris sit hoc obligatio, a quo auctoritate
hoc, et preceptum orbem habeat, non est forsitan veritas alia adeo necesse. et que
in praxim sic requisitam et utilem dixi, et quam sciui certamq^e esse adeo con-
ducat. nec dubitarim plures alias veritates et doctrinas per hanc sanctam syno-
dum et alia concilia definitas et decretas esse non adeo expresse inserviatis
contentas, nec evidenter ex illis deductas, nec expediri potest maior commodity
huius tractanda ea quam in manibus habemus adest n. frequentissimum
tum et horum quidem doctissimorum et in sacra theologia et utroq^e iure conuen-
tis, ad sunt et quam plures iuxi doctrina et eruditio excellentes in eisdem facul-
tatis, ecclesia necessitas signum nun maxime hoc petit remedium, ne calias tm
equit uerorum patrum residentia, nihil est quod timeamus, non a futurum no-
bis spum sandum in hoc negantem auctus et necesse nulli non conuenit de hac ac-
tum esse veritatem, sandissimi Domini nostri maxime intereat, qui omnium pastori-
orum si illis omnibus suis pastores et vicarios preficiat, prauiter dolendum est
Si Epⁱ et prelati hanc ignorarent veritatem, quorum scire maxime refert, quin
poterint Epⁱ ignorantia excusari iuris esse diuini ut excusabilius peccant non
residentes quod si ignorare uellent aut nescire, maius haberent peccatum, scanda-
lum pretorea esset non minimum si res hec indecisa maneret, qⁿ sermo uanife-
quens habitus est inter partes hancdere, et ad exteris quog^e peruerit nulli n. etath-
lici et protestantes non sciunt rem hanc tractatam ram esse inter omnes, diantq^e
dubios nos esse de hac ueritate, et non ausor agere eam definiere, quod quidem magis
nobis et cathol. eccl^a pareret ludibrium et irrisorium, iam igit ut meum sensum
aperiam iuxta p^m. hunc ac^{lum}, tria fre arbitror facienda, ut prelati omnes quis ad
sunt eccl^a. et declarationem hanc iuris seu obligationis Santa Synodus faciat se
ne contra non residentes innouent et augentur, maxime canon ille apostolorum

238

Cap. 57. relates a Zephoxino Papa. quicquid habet. Epus aut presbyt^r
qui negligenter circa clericum aut populum agit, neg^t impunitate illos excu-
dit a corone segregator, si vero in ea concordia perseveraverit deponitur.
confabulantur penasq; in foro conscientie ab hys executione ab aliis iudi-
& incurant, velut q; non faciant fudus suos, aut illo frumentariere
teneantur certam illorum partem. addantur deinde et 3. ipsi residentib;
faures et oca facultates q; quo possint utilius et futilius inveragidere
sumus munus exercere, ut possint et suos subditos absoluere in foro poli-
ab omnibus aquibus papa penitentiacij pnt, paucissimi casus regerunt
deniq; illa omnia possint et committantur illis qua ad salutem animarum
eorumdem liberatione aperte, nec ac expedientia videbunt. quid. n. ut
huius et melius epⁱ et summo Pont, excoxitari pot confidat C. hac omnia
quibus confidit animas ipsas, siquidem et in his omnib; non aliena confit
ipisis epⁱs, et que non sua sint iure diuino, sed illa potius restabit, que
iure forte abbas et monachus abstrahat, iure. n. fieri pnt hac casum refua-
tiones, sed non adeo comunes, nec perpetua esse deberent nec bniuersis prelatis
aque omnia prohibeti, non n. aque omnes demerentur, necedem ergo omnes
est ratio, ut tot debeat reservari.

Exca 3. alios ar^{es} los. nihil congruum magis dicendum mihi occurrit q; p prelatissillam
facientibus residentiam, quam chris precipit, illa omnia committantur, nec n.
uno modo fieri aut prouidetur poterunt libig^t aut in omnibus ecc^o et prouin-
tias. Ep^os ergo arbitrio restringantur prafta illis facultatibus in illis omni-
bus disponat veluti illis visum fuerit magis expedire.

Atq; Patres qui Post Archiepum grannatij. loquuti sunt varie dixerunt haec in eis,
multi. n. intelligentes summi Pont, et eius legatorum pensem voluntatem, ase-
ruerunt. non id quesi in illo ar^o. cuius iuris sit residentia pastorum, scel^o
nece, premissa, alias vias quesi et peti, quibus possent induci idem pastores,
ut resideant, et non necesse esse neg^t expedire eam rem definiri, sed veluti
nec^t ammitti. Ep^os vero Neapolitanus dicitus Tudesquinus ex proposito
conatus est, argumentis et rationibus Ambro^z catherini tradere hanc pastorum

residentiam aliorum a summo Pont, iuxta tñ humani ēē non diuini contra quem
ali et prelati dixerunt precipue inter italos clodregj Epis et Mutinij et Obel
neij inter hispanos vero Auxienj Almerienj et legioneij quio omnes oppositam esse
screuerunt sententiam, et illius rationes confitauunt, et demum maior pars prius in
hac fuit sententia. ut res haec definienda esset, ut scirent omnes pastores, qui in
bente residere tenexerint, in qua sententia fuerunt ungarci qui omnes exant quatuor
omnes et lusitani, hispanijs, Epis et Parisienj, quisolutus aderat egallia et plures itali
precipue uniores et noniter creati seu moderni. et demum postea omnes patres su
per hos. f. ac ^l suam protulere sententiam. Epis Telesinus qui exat concilio
ascetis, et fuxerat in duabus primis partibus concilij dictis Angelus mosachus au
satus est, seu veritate seu arte aut industria, plures patres obscurae suas dixisse
sententias ea inde. f. residentie p̄m̄ non plene eas percepisse, ut posset de eisde
fidem facere, quadam legati inserviunt in plena congregazione iterum omnes patres
sueas reffere super re illa tñ residentie senias, an. f. placet illis necne rem.
illam tractari et definiri per sandam synodum, et q̄ forte interuenierent negotium
super hac re ipsorum met legatorum cum nonnullis ex partibus maxime italiis aliqui
eorum ita obtinperauerunt suas sententias ut dicarent placere quidem sibi eam
rem definiri sumo tñ Pont, consulto prius, ipso vero inconsulto non placere qui qui
dem viam ad inuenient, ut sic res illa differet, eidemq̄ occasione forte prebuerat
Epis Tortuenj qui illud addiderat in sua senia prolatione, placere quidem sibi
rem illam definiri, prius tñ summo Pont, consulto. ac demum postea omnes Patres
secundo suas dicere sententias, votorum seu eundem sententiay numeratio seu
computatio comisa est Patriarche bixosolimitano et grannatenj Archiepo simul am
Telesino Epo secretario, inuentaq̄ sunt sexaginta et duo patrum suffragio qui
omnes simpliciter dixerant sibi placere rem hanc definiri per sandam synodum
septuaginta vero et brum eorum patrum qui simpliciter dixerant aut sibi non place
re aut placere quidem sed consulto sumo Pont, defueruntq̄ aliqui ex partibus qu
tuic congregacioni non adfuerunt, aut casu aut iusto impedimento seu ex propenso
intelligebant. n. omnes dispiacere summo Pont, eiusq; Legatis rem hanc definiri tang
id derogare non volebant videtur dignitati Pont, neq; minimum ipsos Legatos pen
tuerat q̄ illus ac ^l ita proposuerint, econtra vero multi credidocunt non sive numero

numine ac Dei motione factum qd illum sic proposuerint, nihil min⁹
cogitantes qd qd sic intelligi debebat, ut multi intellexerunt, nec dubium
quoniam omnes fere patres in hanc sententiam conuenisset, quod illius iuris
explicatio fieret per sanctam synodum, nisi dis placuisse id summo Ponti,
eiusq; legatis cognovissent, mag⁹ n. intercesserat neq; ex parte aliquor lega-
torum cum multis Epis italorum, ut de hac re nec verbum facerent, fuitq;
nonnullus tumultus et seditio inter patres, in congregacione illa quicq; n.
suam trebantur sententiam, et denum sic soluta est congregatio, et lega-
ti scipserunt summo Ponti, rem ipsam illiusq; statum, ut creditur persua-
lentes sua sanctitati ut rem hanc tractari et definiri dignaretur, nec po-
sse proter mitti absq; mag⁹ scandalo, Nam et archieps et Praxey et Epis
quicq; ecclesie. Cesarea Mag⁹ oratores hoc idem ex parte Cesarea Mag⁹
petierant, quare videbant legati vice posse trans rem proter mitti absq;
scandalo magno et patrum turbatione, qui pro eadem infaverent.